

Conat i Molig (DECat. 160a16); i *molsa* i derivats són generals en el Princ. En particular un NL tant important com LA MOLSOSA, poble i municipi de Segarra, al Nord de Calaf, entre aquest i el Solsonès. Oït *la mulsóza* a l'enq. de Calaf, als Quadrells i a 5 Enfesta, llogarets que li estan agregats: formació com *Fonollosa, Cardosa, Figuerosa, Prenyanosa*, que hi vénen allí arrenjerats formant sèries de derivats en -osa de noms de plantes. Figura en el cens de 1359 «Castell de *Molsosa*», 25 focs, del Comte de Cardona 10 (CoDoACA XII, 55.5). Extraviada una nota que tenia de 1088 (Arx. Sols.) on hi havia els *Quadrells* i hi constava també la *Molsosa* (ja se n'ha fet nota a l'art particular). Ph.R. i J.C.

La MOTA

Veïnat agre. a Palol de Revardit (Gironès).

Pron. Mod.: *la mōta*, oït a Serinyà (Cor.) i a Girona 20 per Casacuberta (c. 1920).

Doc. Ant.: 1051 al 1058: *Sti. Martini de Mota* (BABL III, 329); 1359: *La Motha* (imprès *Mocha*) (CoDoACA XII, 105).

El Clot de la Mota, veïnat de cases del municipi de 25 Gandia. Hi ha un estany petit, que porta el mateix nom.

Sengles partides *la Mōta* a Piles (XXXIII, 3.11) i a Castelló de la Plana (1793, J.Rocafort, *Cosas Notables de Cast.Pna.*, 89); un *Casal de la Mota* a Rodés (a. 30 1597); *Plaça de la Mōta* a Torrent (XXX, 144.15); *Barraca de Mōta* a Vilamarxant (XXX, 110.23).

La Moïeta, pda. de Bèlgida.

ETIM.

Mota, 'gleva, terròs, munt de terra' en particular 35 l'usat en defensa d'avingudes del riu i altres corrents DECat. v 817a3-12. J.F.C.

Moti, Bini- V. vol. 1, 214 *Motllats, V. Montllats* a 40 l'art. -LADA

MOTLLER (grafiat MULLER per alguns)

Veïnat de la Sentiu de Sió (Noguera) prop de 45 l'aiguabarreig del riu Sió amb el Segre. Avui es distingeix entre *Motller Vell* i *Motller Nou* o Sant Jordi de Motller.

Pron. Mod.: *mullé* (també *mulé* menys acurada), 50 oït allí Cor. (XLVI, 48.47; 49.35).

Muller (o *Muller d'Hostafrancs*), poble agre. al municipi de l'Aranyó (Segarra). *Pron. Mod.*: *mulé*, oït a la Figuerosa Cor. (xv, 91).

ETIM.

Probablement derivat de MODULOS, 'els mòduls del 55 canal', car són a la vora del Sió i a l'àrea coberta pels

canals d'Urgell, antic i modern. J.F.C.

Motlló, V. Molló Motreton (Torís), *V. Montrodon*

MOTZANES

Riu de~, el que, provinent de Glorianes, en el baix Conflent, en ajuntar-se amb el riu de Croses, forma el riu Fagès, afl. dr. de la Tet.: així explica Alart la «rivière de *Motsanes*» (*Bu.Soc.Agr.PyrOr.* x, 69). Havia estat nom d'un petit poblat, que consta en docs. del S. XIV, recollits per Alart [*InuLC* s.v.]: 1354: *Motzanes* en un document de Rodés 1386: *Motsanes*, en un de 15 Vinçà; 1433, en un altre de Rodés. És nom negligit per Aebischer, que hauria hagut de tractar-ne en la seva *Top.*, i per la de Ponsich.

L'*ETIM.* interessarà als celtòlegs, car bé sembla venir de VILLAS MOGETIANAS derivat del cèlt. MOGETOS / MOGETIOS, que amb el sign. de 'gran, magne', és germà del gr. μέγας, μεγάλον, del scr. *maha-* i del ll. *magnus*, en cèltic, proveït de sufix -T-, així com en grec s'ha amplificat amb -L-, i en llatí amb -N-. Ja Arbois de Jubainville va donar aquesta etim. per a *Mogetos*, nom d'un capitost gal citat per Cèsar. I entre ell i Skok (§ 619) provaren que vénen d'aquí *Moydieu* de l'Isère (*Modiaco* 1083) i un «agro *Mogdiacensi*» (c. 980); també *Moydans* (H-Alpes) i potser *Moidens* en el Jura.

És natural en català l'evolució de MOGETIANAS a *Motzanes* passant per *Mogdzanes*.

No sé si és lectura correcta la de *Motzedor*, lloc menor que l'*InuLC.* relaciona amb Talteüll, potser mal llegit en lloc de *Motzano*? De tota manera si a cas hauria de ser un homònim, car Talteüll és lluny de Glorianes, amb les valls de la Tet i de l'Agllí entremig. Encara menys pot haver-hi relació amb un «alode qui nuncupant *Moviane*» que figura en un doc. de 951 (Moreau, VIII, 19) junt amb Paçà i St. Genís [de Fontanes]; cf potser *Mufon* i *Mufoienus*, dels quals Skok (§ 592) fa venir un *Muffieu* de l'Ain. Tampoc hi ha relació amb *Motger* (NP germ.) del qual parlo s.v. *Moja*.

Movéixer, V. Moeixa s.v. *Mo-* (misc. àr.) *Movet, V. Malva, -vet*

MUÇ

Sant Muç fou un màrtir bizantí, patró de l'antiga Bizanci, el culte del qual s'estengué per Occident. A Catalunya tenia dedicades l'església parroquial de Cànoves (Vallès Oriental), i sengles ermites a Besora (Ripollès) i a Rubí (Vallès Occidental). A aquesta última es feia una romeria des de Gràcia i barris alts